

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหาดเลี้ยว จังหวัดสุโขทัยเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

เทศบาลตำบลหาดเลี้ยว จังหวัดสุโขทัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตนายกเทศมนตรีตำบลหาดเลี้ยว ๒ สมัย ได้รับแจ้งด้วยวาจาจาก ปลัดเทศบาลตำบลหาดเลี้ยวว่าตนเองถูกร้องเรียนกล่าวหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ในปี ๒๕๔๔ และให้เตรียมตัวไปให้เจ้าหน้าที่สอบข้อเท็จจริง แต่มิได้แจ้งให้ทราบว่าการร้องเรียนเรื่องใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหาดเลี้ยวเพื่อขอหนังสือร้องเรียนดังกล่าว เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวมีหนังสือ ที่ สท ๖๑๒๐๑/๑๐๓๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มิใช่ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๑๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษา ความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เนื่องจากหากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของรัฐ อย่างร้ายแรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหาดเลี้ยว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ ขอให้จัดส่งมาแล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๔๔ เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวได้ดำเนินการจัดจ้างในโครงการปรับปรุงสำนักงาน บริเวณห้องประชุมสภาและห้องทำงานฝ่ายแผนกที่ภาษี โดยปุกระเบื่องพื้นห้องและติดตั้งประตูบานกระຈก (บานสวิง) ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ได้เข้าทำสัญญาในโครงการดังกล่าวกับเทศบาลตำบลหาดเลี้ยว ตามบันทึกตกลงการจ้าง ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๔ ภายหลังจากการปรับปรุงสถานที่เสร็จสิ้น เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวได้รับหนังสือ สืบมาก จากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๐ จังหวัดพิษณุโลก แจ้งว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ได้ตรวจสอบโครงการดังกล่าวและมีข้อเท็จจริง ที่น่าเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีตำบลหาดเลี้ยวในขณะนั้น ได้ดำเนินการก่อสร้างโดยยืมชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ให้เป็นคู่สัญญาแทนโดยผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเองในส่วนของการปุกระเบื่อง ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นเนื่องด้วยกิจการนั้น และเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วย การบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำให้เกิดความเสียหายแก่เงิน หรือทรัพย์สินของราชการ จำนวน ๑๒,๖๐๐ บาท โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฯ ได้มีคำสั่งให้เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ และ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเรียกเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้รับผิดชอบส่งคืนคลังของเทศบาลตำบลหาดเลี้ยว และในเวลาต่อมา เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรศรีสัชนาลัยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอและเทศบาลตำบลหาดเลี้ยวได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คือ หนังสือของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๐ จังหวัดพิษณุโลก ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๓๘ พล/๔๓๘ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งมีเนื้อหาเป็นคำสั่งให้เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวดำเนินการทางอาญากับผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเรียกเงินคืน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา และเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูล ข่าวสารตามที่มีคำขอได้ทราบ ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของรัฐอย่างร้ายแรงตามที่หน่วยงานกล่าวอ้าง และแม้ว่าเอกสารดังกล่าวได้กำหนดขึ้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ตามข้อ ๒๔ แห่งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ อีกทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่า เทศบาลตำบลหาดเลี้ยวได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรศรีสนาสัยแล้ว ซึ่งมีผลให้เอกสารนั้นไม่มีสภาพเป็นความลับ อีกต่อไป จึงมีไขข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาล ตำบลหาดเลี้ยวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ คึกคัก สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงปลัดกระทรวงแรงงานขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปีของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว

๒. รายงานการประชุม อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ครั้งที่ ๒/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔

๓. ประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๔

๔. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ ๕๑/๒๕๔๔ เรื่อง ให้ข้าราชการได้รับเงินรางวัลประจำปี ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔

๕. คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ ๕๒/๒๕๔๔ เรื่อง ให้ลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปี ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๒๐๑.๖/๑๖๙๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารภายในของส่วนราชการ และผลการพิจารณาหรือวินิจฉัยไม่มีผลโดยตรงต่อเอกชน และเป็นการดำเนินการภายในส่วนราชการที่ไม่เกี่ยวข้องกับเอกชนหรือไม่มีผลโดยตรงต่อเอกชน จึงไม่อยู่ในความหมายของมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ส่วนราชการมีหน้าที่ต้องจัดให้ประชาชนตรวจดู ประกอบผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วน ได้เสียหรือมิได้เป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานจึงไม่ดำเนินการตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา ผลการพิจารณาเป็นที่ยุติในปี ๒๕๕๐ โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานพิจารณาเรื่องการจ่ายเงินรางวัลประจำปีใหม่ ผู้อุทธรณ์กล่าวว่าได้รับการติดต่อจากเพื่อนข้าราชการอีกหลายหน่วยงานขอให้ช่วยดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมให้ด้วย ตนจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ

จ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จากหน่วยงานหลายแห่ง รวมทั้งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานแต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเป็นการให้ผลตอบแทนแก่ข้าราชการที่ได้ปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีนี้ให้ข้อมูลข่าวสารประเภทที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นกล่าวอ้าง แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปและอาจเปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้ บุคคลที่ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รายชื่อคณะกรรมการผู้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รวมทั้งผลการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงเปิดเผยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยดังกล่าวไม่ควรจำกัดเฉพาะภายในหน่วยงานเท่านั้น เนื่องจากเงินตอบแทนนั้นได้รับการจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดิน และการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีโดยไม่เป็นธรรมย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการอันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้ายที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีระหว่างหน่วยงานราชการจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ คำสั่งของหน่วยงานที่ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีนั้น คำสั่งดังกล่าวเป็นผลมาจากการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเพื่อให้การจ่ายเงินรางวัลมีผลเป็นรูปธรรม จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน ทั้งนี้ ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของข้าราชการไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และจำนวนเงินรางวัลประจำปีที่ปรากฏในคำสั่งก็มีผลเฉพาะปีที่มีคำสั่ง จึงมีเพียงอัตราเงินเดือนของข้าราชการเท่านั้นที่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลบหรือปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ บ่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๓๖๗

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการจัดหางานเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กรมการจัดหางาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมการจัดหางาน ขอลือข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปีของกรมการจัดหางาน จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการดังกล่าว

๒. รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมการจัดหางาน เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๕

๓. ประกาศกรมการจัดหางาน เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕

๔. คำสั่งกรมการจัดหางาน เรื่อง ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔

กรมการจัดหางานมีหนังสือ ที่ รง ๐๓๐๒/๑๐๐๙๐ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นข้าราชการ กรมการจัดหางาน และมีข้อผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากการกระทำของกรมการจัดหางาน

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ฯ และรายการที่ ๒ เป็นการให้ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) และไม่เข้ากรณีที่จะเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กรมการจัดหางานจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา ผลการพิจารณาเป็นที่ยุติในปี ๒๕๕๐ โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานพิจารณาเรื่องการจ่ายเงินรางวัลประจำปีใหม่ ผู้อุทธรณ์กล่าวว่าได้รับการติดต่อจากเพื่อนข้าราชการอีกหลายหน่วยงานขอให้ช่วยดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมให้ด้วย ตนจึงอาศัย

อำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จากหน่วยงานหลายแห่ง รวมทั้งกรมการจัดหางาน แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเป็นการให้ผลตอบแทนแก่ข้าราชการที่ได้ปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีมีใ้ข้อมูลข่าวสารประเภทที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นกล่าวอ้าง แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปและอาจเปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้ บุคคลที่ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รายชื่อคณะกรรมการผู้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รวมทั้งผลการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงเปิดเผยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยดังกล่าวไม่ควรจำกัดเฉพาะภายในหน่วยงานเท่านั้น เนื่องจากเงินตอบแทนนั้นได้รับการจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดิน และการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีโดยไม่เป็นธรรมย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการอันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้ายที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีระหว่างหน่วยงานราชการจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำสั่งของหน่วยงานที่ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีนั้น คำสั่งดังกล่าวเป็นผลมาจากการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเพื่อให้การจ่ายเงินรางวัลมีผลเป็นรูปธรรม จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน ทั้งนี้ ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชื่อและตำแหน่งของข้าราชการไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และจำนวนเงินรางวัลประจำปีที่ปรากฏในคำสั่งก็มีผลเฉพาะปีที่มีคำสั่ง จึงมีเพียงอัตราเงินเดือนของข้าราชการเท่านั้นที่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมการจัดหางานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลบหรือปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตต์ บุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๓๖๙

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี

.....
ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปีของสำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว

๒. รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมประชาสงเคราะห์ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

๓. ประกาศกรมประชาสงเคราะห์ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

๔. คำสั่งกรมประชาสงเคราะห์ เรื่อง ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีหนังสือ ที่ พม ๐๓๒๓.๓/๗๑๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๔ ไม่ใช่คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีผลกระทบกับสิทธิหน้าที่ของเอกชนที่ทางราชการต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ข้าราชการในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการรับเงินรางวัลดังกล่าว จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจงโดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงาเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา ผลการพิจารณาเป็นที่ยุติในปี ๒๕๕๐ โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานพิจารณาเรื่องการจ่ายเงินรางวัลประจำปีใหม่ ผู้อุทธรณ์กล่าวว่าได้รับการติดต่อจากเพื่อนข้าราชการอีกหลายหน่วยงานขอให้ช่วยดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมให้ด้วย ตนจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จากหน่วยงานหลายแห่ง รวมทั้งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการแต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเป็นการให้ผลตอบแทนแก่ข้าราชการที่ได้ปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีมิใช่ข้อมูลข่าวสารประเภทที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นกล่าวอ้าง แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปและอาจเปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้ บุคคลที่ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รายชื่อคณะกรรมการผู้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รวมทั้งผลการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงเปิดเผยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยดังกล่าวไม่ควรจำกัดเฉพาะภายในหน่วยงานเท่านั้น เนื่องจากเงินตอบแทนนั้นได้รับการจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดิน และการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีโดยไม่เป็นธรรมย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการอันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้ายที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีระหว่างหน่วยงานราชการจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำสั่งของหน่วยงานที่ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีนั้น คำสั่งดังกล่าวเป็นผลมาจากการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเพื่อให้การจ่ายเงินรางวัลมีผลเป็นรูปธรรม จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน ทั้งนี้ ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของข้าราชการไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และจำนวนเงินรางวัลประจำปีที่ปรากฏในคำสั่งก็มีผลเฉพาะปีที่มีคำสั่ง จึงมีเพียงอัตราเงินเดือนของข้าราชการเท่านั้นที่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลบหรือปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ	หัวหน้าคณะที่ ๑
นายขจิตต์ บุษงพัฒน์	กรรมการ
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน	กรรมการ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์	กรรมการ
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล	กรรมการ
นายสมชาย หอมลออ	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปีของสำนักงานประกันสังคม จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๕ ของคณะกรรมการดังกล่าว

๒. รายงานการประชุม อ.ก.พ. สำนักงานประกันสังคม เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

๓. ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๕

๔. คำสั่งสำนักงานประกันสังคม เรื่อง ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๗/๕๘๖๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารตามคำขอเป็นข้อมูลภายในของหน่วยงาน กระทั่งสิทธิเฉพาะบุคคลภายในหน่วยงาน หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กับทั้งมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือมิได้เป็นผู้รับมอบอำนาจจากผู้มีส่วนได้เสียเรื่องดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดพังงา เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองสงขลา ผลการพิจารณาเป็นที่ยุติในปี ๒๕๕๐ โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้หน่วยงานพิจารณาเรื่องการจ่ายเงินรางวัลประจำปีใหม่ ผู้อุทธรณ์กล่าวว่าได้รับการติดต่อจากเพื่อนข้าราชการอีกหลายหน่วยงานขอให้ช่วยดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมให้ด้วย ตนจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินรางวัลประจำปี ๒๕๔๔ จากหน่วยงานหลายแห่ง รวมทั้งสำนักงานประกันสังคมแต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเป็นการให้ผลตอบแทนแก่ข้าราชการที่ได้ปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีมิใช่ข้อมูลข่าวสารประเภทที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นกล่าวอ้าง แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปและอาจเปิดเผยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบได้ บุคคลที่ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะรายตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น หลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รายชื่อคณะกรรมการผู้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินรางวัลประจำปี รวมทั้งผลการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงเปิดเผยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยดังกล่าวไม่ควรจำกัดเฉพาะภายในหน่วยงานเท่านั้น เนื่องจากเงินตอบแทนนั้นได้รับการจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดิน และการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีโดยไม่เป็นธรรมย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของข้าราชการอันจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในท้ายที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เปรียบเทียบเกณฑ์การพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีระหว่างหน่วยงานราชการจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการตรวจสอบการใช้อำนาจของภาครัฐเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คำสั่งของหน่วยงานที่ให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีนั้น คำสั่งดังกล่าวเป็นผลมาจากการพิจารณาจ่ายเงินรางวัลประจำปีเพื่อให้การจ่ายเงินรางวัลมีผลเป็นรูปธรรม จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน ทั้งนี้ ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของข้าราชการไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และจำนวนเงินรางวัลประจำปีที่ปรากฏในคำสั่งก็มีผลเฉพาะปีที่มีคำสั่ง จึงมีเพียงอัตราเงินเดือนของข้าราชการเท่านั้นที่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้ลบหรือปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ	หัวหน้าคณะที่ ๑
นายขจิตต์ บุษงพัฒน์	กรรมการ
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน	กรรมการ
นายพีรพล ไตรทศวิทย์	กรรมการ
ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล	กรรมการ
นายสมชาย หอมลออ	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเกี่ยวกับรายชื่อราษฎรที่ได้รับ
การจัดสรรกระเบื้อง

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง จังหวัดเชียงราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง จังหวัดเชียงราย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บัญชีจัดสรรกระเบื้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย

รายการที่ ๒ บัญชีรายชื่อราษฎรผู้ได้รับความเดือดร้อนและองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้ให้ความช่วยเหลือ (รายชื่อผู้รับกระเบื้องหรือตัวแทน)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงหลายครั้ง ที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้อนุญาตให้ตรวจสอบและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์ทุกครั้ง แต่ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้รับการร้องทุกข์จากประชาชนผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารไปแล้วทำให้ได้รับความเดือดร้อนและไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สิน อันเนื่องจากพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ซึ่งขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้ประชาชนมีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับไปนั้น ดังนั้น เพื่อประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชน จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบหรือให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ รวมทั้งเนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมากที่อาจได้รับความเดือดร้อนโดยถูกรบกวนจากผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำชี้แจงเป็นหนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๑ ได้เกิดวาตภัยขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง เป็นเหตุให้บ้านเรือนราษฎรเสียหายเป็นจำนวนมาก กำนันและผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ได้สำรวจความเสียหายแล้วรายงานให้อำเภอเวียงทราบบ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้รับความช่วยเหลือเป็นกระเบื้องจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงรายเพื่อนำไปจัดสรรให้กับราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อน อย่างไรก็ตาม มีราษฎรบางส่วนที่ได้รับความเดือดร้อนแต่ไม่ได้รับการจัดสรรกระเบื้องจึงไปร้องเรียนขอความเป็นธรรมที่สำนักงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงรายซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้าสำนักงาน และได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเวียงป่าเป้าว่ามีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงบางคนนำกระเบื้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

ได้รับการจัดสรรช่วยเหลือจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงรายไปจำหน่ายให้กับราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อน

ในระหว่างพิจารณาเกี่ยวกับคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปว่า บิดาผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงหลายครั้ง ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้อนุญาตให้ตรวจสอบและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์ทุกครั้ง แต่ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงได้รับการร้องทุกข์จากประชาชนผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนาเอกสารไปว่า ผู้อุทธรณ์และบิดาผู้อุทธรณ์ได้ก่อความเดือดร้อน และความไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สิน อันเนื่องจากพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์และบิดาของผู้อุทธรณ์ซึ่งนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในลักษณะที่ขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารของราชการ

ส่วนผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่เคยขอข้อมูลข่าวสารใดๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงอ้าง ส่วนกรณีที่เกิดจากผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงนั้น ก็เป็นเรื่องเฉพาะตัวของบิดาผู้อุทธรณ์ไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วยแต่อย่างใด สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากมีราษฎรบางส่วนที่ได้รับความเดือดร้อนแต่ไม่ได้รับการจัดสรรกระเบื้องมารองเรียน ขอความเป็นธรรมที่สำนักงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงรายจึงต้องการตรวจสอบว่ามีราษฎรรายใดบ้างที่ได้รับการจัดสรรกระเบื้องได้รับไว้จริงหรือไม่อย่างไร เพื่อจะได้นำข้อมูลไปชี้แจงต่อราษฎร ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้ประสานขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงรายและได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว ดังนั้นผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เพียงรายการเดียว

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงรายแล้วและไม่ติดใจที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอีกต่อไป จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดของรายชื่อราษฎรที่ได้รับความเดือดร้อนและได้รับการจัดสรรกระเบื้องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง และไม่ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงมีหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยขอข้อมูลข่าวสารมาก่อน มีแต่การใช้สิทธิของบิดาผู้อุทธรณ์เท่านั้น จึงไม่มีพฤติการณ์การก่อความเดือดร้อนเสียหายของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในรายการที่ ๒ จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่น่าเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงด้วย จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เณลิมนัตร

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต งามะลิ

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชวรীরศรัทธาธรรม มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนเพื่อนำไปประกอบการชี้แจงและดำเนินคดีทางศาล จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาหนังสือสำนักงานการศึกษา ลับ ที่ กท ๐๘๐๒/๑๗๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง (ตามหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ตผ ๐๐๑๖/๕๑๑๘ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๗)

รายการที่ ๒ สำเนาร้องเรียนที่อ้างว่าเป็นของนาย ต. ซึ่งคัดค้านการขอปรับปรุงกำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเกณฑ์คุณภาพว่านาง ว. มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม

รายการที่ ๓ สำเนาร้องเรียนเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน และเรื่องให้ผู้ปกครองจองแบบฝึกหัด

สำนักงานศึกษามีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการที่มีการระบุชื่อผู้ร้องเรียน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และ (๖) การนำเอกสารการร้องเรียนซึ่งผู้ร้องเรียนไม่ได้ประสงค์ให้มีการเปิดเผยโดยเฉพาะการนำไปใช้ในการดำเนินคดีทางศาลย่อมทำให้ผู้ร้องเรียนเกิดความไม่ปลอดภัย การที่ผู้ร้องเรียนมีหนังสือร้องเรียนเพื่อให้เกิดการตรวจสอบซึ่งทางราชการจะต้องให้ความคุ้มครองผู้ร้องเรียนตามมติคณะรัฐมนตรี หากผู้ร้องเรียนไม่ได้รับความคุ้มครองก็จะมีผู้ใดกล้าร้องเรียนหรือเปิดเผยข้อมูล และการร้องเรียนก็จะเป็นการปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน การร้องเรียนก็เป็นเพียงบัตรสนเท่ห์ไม่เข้าข่ายรับไว้พิจารณาอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ สำนักงานการศึกษาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดทองโน ได้มีผู้ร้องเรียนต่อสำนักงานศึกษากล่าวว่าผู้อุทธรณ์ทุจริตเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันและเรื่องให้ผู้ปกครองจองแบบฝึกหัด และในระหว่างที่ผู้อุทธรณ์ทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง ได้มีผู้ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานศึกษามีหนังสือชี้แจงสรุปได้ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นเอกสารที่ระบุชื่อผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นเอกสารที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๔) และ (๖) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การที่มีผู้ร้องเรียนผู้ถูกรณาก็เพื่อให้เกิดกระบวนการตรวจสอบซึ่งทางราชการจะต้องให้ความคุ้มครองในด้านความปลอดภัยในชีวิต หากไม่ได้รับความคุ้มครองก็จะมีบุคคลใดกล่าวร้องเรียนหรือเปิดเผยข้อมูล อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เพราะหากการร้องเรียนไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน การร้องเรียนนั้นจะเป็นเพียงบัตรสนเท่ห์ที่ขาดความเชื่อถือและเข้าข่ายไม่ต้องรับพิจารณา การเปิดเผยข้อมูลการร้องเรียนเพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดี ย่อมทำให้ผู้ร้องเรียนเกิดความไม่ปลอดภัย รวมทั้งเจตนาของผู้ร้องเรียนก็คงไม่ต้องการให้ทางราชการนำเอกสารการร้องเรียนของตนไปเปิดเผยอันจะทำให้เกิดการฟ้องร้องผู้ร้องเรียน นอกจากนี้ผู้ร้องเรียนยังได้รับความคุ้มครองตามมติคณะรัฐมนตรีให้ปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องเรียน ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑

ส่วนผู้ถูกรณซึ่งแจ้งด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อครั้งผู้ถูกรณรับราชการตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดทองโน ได้เสนอผู้อำนวยการเขตสวนหลวงตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ต. ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาในขณะนั้น เนื่องจากแสดงกิริยาก้าวร้าว ดูหมิ่นผู้บังคับบัญชา และไม่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของข้าราชการครูที่ดี ขัดคำสั่ง ข่มขู่ผู้บังคับบัญชาและพูดจาไม่สุภาพ ทำให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ครูที่ดี ต่อมาสำนักงานเขตสวนหลวงได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยนาย ต. โดยตัดเงินเดือนร้อยละห้าเป็นเวลาหนึ่งเดือน หลังจากนั้นนาย ต. ได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูกรณฐานหมิ่นประมาทซึ่งศาลอาญาและศาลอุทธรณ์ได้พิพากษายกฟ้องโจทก์ นอกจากนั้นนาย ต. ยังได้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้ถูกรณทุจริตเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน และเรื่องให้ผู้ปกครองจองแบบฝึกหัดต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และในระหว่างที่ผู้ถูกรณทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง นาย ต. ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานการศึกษาว่าผู้ถูกรณมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม ทั้งนี้ สำนักงานการศึกษาได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียนของนาย ต. ทั้งหมด ผู้ถูกรณจึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตนต่อไป

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ สำนักงานการศึกษาได้เปิดเผยแก่ผู้ถูกรณแล้ว จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาต่อไป กรณีเป็นอันยุติ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการร้องเรียนผู้ถูกรณซึ่งสำนักงานการศึกษาได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว ประกอบกับผู้ถูกรณได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายไปรับราชการที่อื่นและไม่ได้เกี่ยวข้องบังคับบัญชาในหน่วยงานเดิมแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนนั้นผู้ร้องเรียนย่อมไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ให้หน่วยงานคุ้มครองผู้ร้องเรียนมิให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน แต่ก็ไม่ได้ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเนื่องจากผู้ถูกรณเป็นผู้ถูกร้องเรียน จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงควรมีโอกาสได้ทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตน เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า กรณีนี้ควรให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกรณซึ่งเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ แม้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบต่อผู้ทำหนังสือร้องเรียนบ้าง แต่การร้องเรียนผู้อื่นนั้นผู้ร้องเรียนต้องมีความรับผิดชอบโดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบ มิใช่กล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐานเพื่อกลั่นแกล้งผู้อื่น แต่ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ร้องเรียนมิให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถูกรณได้โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบถึงบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ถึงบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำแต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของการให้ถ้อยคำนั้น

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างบ้านพักพนักงานส่วนตำบล

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนว่าโครงการก่อสร้างอาคารบ้านพักพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันไม่มีการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า และมีเต็อน้ำประปา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างดังกล่าว รวม ๖ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือสัญญาจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๒ แบบแปลนก่อสร้างอาคารบ้านพักพนักงานส่วนตำบล

รายการที่ ๓ รายการประมาณราคาก่อสร้าง

รายการที่ ๔ รายงานการควบคุมงาน

รายการที่ ๕ เอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้าง

รายการที่ ๖ หนังสือร้องเรียนไม่มีการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันมีหนังสือ ที่ สท ๗๒๖๐๑/๒๕๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบเอกสารได้ในวันที่ผู้อุทธรณ์ไปชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพราะมีเอกสารบางรายการไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๔๘ องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันได้ประกาศสอบราคาจ้างเหมาโครงการก่อสร้างอาคารบ้านพักพนักงานส่วนตำบล ซึ่งต่อมาทางหุ้นส่วนจำกัด ส. เป็นผู้ชนะการสอบราคาและเข้าทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันได้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ในฐานะหัวหน้าส่วนโยธาเป็นผู้ควบคุมงาน ภายหลังการก่อสร้างเสร็จสิ้นและได้มีการส่งมอบงานแล้วปรากฏว่ามีผู้ร้องเรียนไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันว่า ผู้รับจ้างโครงการดังกล่าวไม่ได้ติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าและมีเต็อน้ำประปาตามสัญญาจ้าง จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่พิสูจน์พบว่า ตามสัญญาจ้างผู้รับจ้างต้องติดตั้งระบบไฟฟ้าตามแบบแปลนและรายละเอียดทุกประการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน แต่ปรากฏว่าผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวส่วนมิเต็อน้ำประปาในรายละเอียดประกอบแบบประมาณราคาไม่ได้ระบุไว้ในสัญญาจ้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียน โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้เรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องไปให้ปากคำ หรือชี้แจงเป็นหนังสือ แต่ผู้ถูกร้องเรียนได้ไปให้ปากคำ แต่ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันได้แจ้งให้ไปตรวจสอบเอกสารในวันที่ไปชี้แจงข้อเท็จจริง เพราะมีเอกสารบางส่วนไม่สามารถเปิดเผยได้

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจัน มีหนังสือที่ สท ๗๒๖๐๑/๕๒๑ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันพิจารณาไม่เปิดเผยแก่ผู้ถูกร้องเรียน ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้าง เนื่องจากไม่ทราบว่าเป็นเอกสารใดบ้าง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หนังสือร้องเรียนไม่มีการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารสำคัญและมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่มีความหวังดีช่วยเหลือทางราชการทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสียประโยชน์ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ผู้ถูกร้องเรียนมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนต้องการสำเนาข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการ เพื่อนำไปใช้ประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และต่อมาได้แจ้งทางโทรศัพท์ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างที่ตนเองต้องการ คือ ใบเสนอราคาของผู้รับจ้างโครงการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันแจ้งว่าสามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบได้ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้าง จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เอกสารดังกล่าว คือ ใบเสนอราคาของผู้รับจ้างโครงการ อันเป็นเอกสารภาคผนวกประกอบหนังสือสัญญาจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ ที่หน่วยงานจะเปิดเผยแก่ผู้ถูกร้องเรียนอยู่แล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หนังสือร้องเรียนกรณีไม่มีการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้า คณะกรรมการเห็นว่า หนังสือดังกล่าวผู้ร้องเรียนใช้นามว่า “จากชาวบ้านอำเภอบางระจัน” และข้อความในหนังสือร้องเรียนเป็นการขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันช่วยให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์ว่าติดตั้งครบหรือไม่ และตรวจสอบว่าในสัญญาการก่อสร้างระบุไว้หรือไม่ โดยข้อความดังกล่าวใช้วิธีพิมพ์ เว้นแต่ ของที่บรรจุหนังสือร้องเรียนเขียนด้วยลายมือ ดังนั้น การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่มีความหวังดีช่วยเหลือทางราชการทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสียประโยชน์ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ของที่บรรจุหนังสือร้องเรียนไม่สมควรเปิดเผยเพราะอาจทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางระจันเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรวมทั้งให้สำเนาตามคำขอแก่ผู้ถูกร้องเรียน เว้นแต่ของที่บรรจุหนังสือร้องเรียนมิให้เปิดเผย

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วเกี่ยวกับคำให้การในการ
 สอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ โดยพันตำรวจเอก ส. หนายความผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ขอคัดสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. คำให้การของพันจ่าอากาศเอก ข. ที่ให้การไว้เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑

๒. ระเบียบของทางราชการที่ห้ามมิให้ผู้เสียหายคัดสำเนาคำให้การของตนเอง

สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วมีหนังสือ ที่ สก ๐๑๒๙/๓๔๐๐ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ผู้เสียหาย หรือจำเลยมีสิทธิที่จะขอตรวจดูคำให้การของตนได้ตลอดเวลาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่หากผู้อุทธรณ์จะขอคัดสำเนาคำให้การในชั้นพนักงานสอบสวน ให้ขอคัดสำเนาเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล แล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ (๖)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว กล่าวโทษ นางสาว น. ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ภาค ๒ และนาย ข. นิติกร ๕ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ภาค ๒ กรมสรรพสามิต ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้กรมสรรพสามิตดำเนินการทางวินัย และให้สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วได้เรียกให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำรวม ๒ ครั้ง และเมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอคำให้การของตนที่ได้ให้ไว้ดังกล่าว สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าอนุญาตให้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารได้ตลอดเวลา แต่หากจะคัดสำเนา ขอให้คัดสำเนาเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้วตามมาตรา ๘ (๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของตนเองที่ให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูได้เพียงแต่มีให้คัดสำเนา โดยให้เหตุผลว่ามาตรา ๘ (๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้สิทธิจำเลยหรือผู้เสียหายตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การในชั้นสอบสวน หรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น เป็นกฎหมายที่พนักงานสอบสวนต้องยึดถือปฏิบัติ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๒ ระเบียบของทางราชการที่ห้าม

มิให้ผู้เสียหายคัดค้านคำให้การของตนเองจึงไม่มี การไม่อนุญาตให้คัดค้านเป็นเพียงการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๘ (๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับคดีอาญาไว้เป็นการเฉพาะ แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่กว้างกว่า และไม่ขัดแย้งกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำให้การของผู้ถูกระงับเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วอนุญาตให้ผู้ถูกระงับตรวจสอบได้ตลอดเวลา เท่ากับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถูกระงับแล้วตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรณีนี้ก็ไม่มีความเหตุที่จะไม่สมควรให้คัดค้าน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลาง การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกระงับ ส่วนรายการที่ ๒ ให้ยกผู้ถูกระงับ

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนผู้ถูกระงับ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นอดีตข้าราชการตำรวจสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาสำนวนการสืบสวน สอบสวนทางวินัยทั้งหมดของผู้อุทธรณ์ กรณีสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีคำสั่ง ที่ ๓๕๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

รายการที่ ๒ สำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยดาบตำรวจหญิง ส.

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๑๔๑/๓๗๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบและจะเกิดความเสียหายต่อดาบตำรวจหญิง ส. ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เดิมผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยปฏิบัติหน้าที่ประจำท่าอากาศยานดอนเมือง แต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ซึ่งผลการสอบสวนสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจึงลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงขอสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนวนการสืบสวน สอบสวนทางวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนวนการสอบสวนวินัยร้ายแรงดาบตำรวจหญิง ส. ซึ่งถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบซึ่งมีพฤติการณ์ลักษณะเดียวกับผู้อุทธรณ์เพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยดาบตำรวจหญิง ส. นั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงได้สรุปผลการสอบสวนว่าดาบตำรวจหญิง ส. ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา เพียงแต่ปฏิบัติหน้าที่ผิดระเบียบที่กำหนดไว้ ผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษกักขังจำนวน ๓ วัน เท่านั้น

ในชั้นการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ว่า เหตุผลที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้เปิดเผยข้อมูลบางส่วนและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน ได้แก่ คำให้การของผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากข้อมูลข่าวสารส่วนที่ไม่เปิดเผยนั้นเป็นบันทึกคำให้การของพยาน จึงเกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้อาจจะเกิดผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ สำหรับการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นและผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยหนังสือสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ทั้งหมดรวมทั้งมติที่ประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ก่อนมีคำสั่งลงโทษ ที่ ๓๕๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ทั้งหมด และต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากกรณีดาบตำรวจหญิง ส. ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ซึ่งมีพฤติการณ์ทางคดีลักษณะเดียวกับผู้อุทธรณ์ และระยะเวลาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดก็เป็นเวลาที่ใกล้เคียงกัน แต่ผลการสอบสวนทางวินัยกลับแตกต่างกัน และขณะนี้การสอบสวนทางวินัยดาบตำรวจหญิง ส. ได้เสร็จสิ้นแล้ว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยนั้นประกอบด้วยบันทึกคำให้การของพยานที่เกี่ยวข้อง มติที่ประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ก่อนที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะมีคำสั่งลงโทษ ที่ ๓๕๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยให้ไล่ออกจากผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรงจึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป หากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การของพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจลบหรือปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นผู้ให้ถ้อยคำหรือความเห็นนั้นได้ ส่วนมติที่ประชุม ก.ตร. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษระดับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ก่อนมีคำสั่งลงโทษ ที่ ๓๕๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ นั้น ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ดังนั้น จึงเห็นสมควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยดาบตำรวจหญิง ส. โดยตรงและไม่เกี่ยวข้องกับการที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด แม้ดาบตำรวจหญิง ส. ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยโดยมีพฤติการณ์ลักษณะเดียวกับผู้อุทธรณ์แต่การสอบสวนทางวินัยนั้นคณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงเฉพาะในสำนวนการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนซึ่งอาจแตกต่างกัน ดังนั้นผลสรุปการสอบสวนทางวินัยจึงอาจแตกต่างกันได้ นอกจากนี้สำนวนการสอบสวนทางวินัยดาบตำรวจหญิง ส. นั้นประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับดาบตำรวจหญิง ส. โดยเฉพาะ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นเพื่อไม่ให้รู้ว่าเป็นบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำแต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของการให้ถ้อยคำนั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุษยะวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลมายอ เกี่ยวกับคำสั่งบรรจุแต่งตั้งบุคลากร

.....
ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลมายอ จังหวัดปัตตานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงเทศบาลตำบลมายอ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาคำสั่งเทศบาลตำบลมายอ ที่ ๕๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๐

รายการที่ ๒ สำเนาคำสั่งบรรจุแต่งตั้งนาย ส. เป็นพนักงานเทศบาลดำรงตำแหน่งบุคลากร ๓ สังกัดเทศบาลตำบลมายอ

รายการที่ ๓ สำเนาคำสั่งแต่งตั้งนาย ย. พนักงานเทศบาลตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ๖ ว รักษาราชการแทนปลัดเทศบาลตำบลมายอ

เทศบาลตำบลมายอมีหนังสือที่ ปน ๕๓๐๐๑/๕๔๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ จัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลพร้อมทั้งเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลมายอแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงของอุทธรณ์เรื่องนี้มีเพียงพอต่อการพิจารณาแล้ว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๒ รายการเป็นคำสั่งของหน่วยงานของรัฐในการแต่งตั้งข้าราชการให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไปให้ประชาชนสามารถรับทราบได้ เพื่อความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและไม่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยแต่อย่างใด จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลมายอเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต จ๋มเฉลิม

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนนาย ข. ในฐานะผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหาย จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาบันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๔๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐
๒. สำเนาคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๒๙๗๓/๒๕๔๙ เรื่อง ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ข. ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙
๓. สำเนาบันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙
๔. สำเนาบันทึก ด่วนมาก ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
๕. สำเนาหนังสือจังหวัดพัทลุง ลับ ที่ พท ๐๐๑๙/๖๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๙ พร้อมด้วยบันทึกคำชี้แจงข้อเท็จจริง

และเอกสารที่เกี่ยวข้องของนาย ข.

๖. สำเนาหนังสือจังหวัดพัทลุง ลับ ที่ พท ๐๐๑๙/๑๗๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ พร้อมด้วยสิ่งที่ส่งมาด้วยและอ้างอิงถึง

๗. สำเนาบันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

กรมที่ดินมีหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๔๔๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ และที่ มท ๐๕๐๒.๕/๑๔๑๙๕ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้ลบชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคลในบันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ และบันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เนื่องจากการเปิดเผยอาจมีผลกระทบ หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย หรือเกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนหนังสือชี้แจงของนาย ข. ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ และหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ลับ ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของนาย ข. จึงต้องให้โอกาสนาย ข. เสนอคำคัดค้านก่อน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมที่ดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บิดาของผู้อุทธรณ์มีกรณีพิพาทกับนาย ข. ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตรัง สาขากันตัง เกี่ยวกับอาคารห้องแถวไม้ที่บิดาของผู้อุทธรณ์ปลูกสร้างในที่ดินสาธารณประโยชน์อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง โดยบิดานาย ข. ได้เข้าอาคารดังกล่าวจากบิดาของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ต่อมากลางปี พ.ศ. ๒๕๔๕ บิดานาย ข. ได้บอกเลิกสัญญาเช่าแต่ไม่ยอม

ส่งมอบอาคารที่เช่าคืน และไม่ชำระค่าเช่าจนกระทั่งกลางปี พ.ศ. ๒๕๔๗ นาย ข. กับพวกได้รื้ออาคารที่เช่าบางส่วนและนำไม้ที่รื้อไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว บิดาของผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีนาย ข. กับพวกและฟ้องนาย ข. กับพวกเป็นคดีอาญาในความผิดฐานลักขโมย ทำให้เสียทรัพย์ นาย ข. กับพวกยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้บิดาของผู้อุทธรณ์ เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท บิดาของผู้อุทธรณ์จึงถอนฟ้องคดีอาญาดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘ นาย ข. ได้ไปที่หน้าบ้านบิดาของผู้อุทธรณ์ที่อำเภอเมืองตรังโดยมีอากรามีนเมา และใช้มือเปิดม่านเหล็กบังตา พร้อมสอดอาวุธปืนพกสั้นเข้ามาในบ้านพร้อมพูดทรม่ว่าจะฆ่าให้หมด จากนั้นได้ยิงปืนขึ้นฟ้า ๔ นัด บิดาของผู้อุทธรณ์มีความเกรงกลัวจึงพาครอบครัวย้ายไปพักอาศัยที่อื่น และแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข. บิดาของผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนพฤติกรรมของนาย ข. ทั้ง ๒ กรณีต่อกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงมหาดไทยได้ส่งเรื่องร้องเรียนให้กรมที่ดินตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับเรื่องร้องเรียนพฤติกรรมของนาย ข. ที่มีประชาชนร้องเรียนเรื่องอื่นๆ อีกหลายเรื่อง ปรากฏผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ประเด็นร้องเรียนเรื่องนาย ข. รื้ออาคารห้องแถวที่เช่าที่อำเภอปะเหลียนแล้วเอาวัสดุเป็นของตนเอง กรณีรับฟังไม่ได้ตามข้อกล่าวหาจึงให้ยุติเรื่อง ส่วนประเด็นร้องเรียนเรื่องนาย ข. บุกรุก และจะฆ่า เนื่องจากพนักงานอัยการจังหวัดตรังได้มีคำสั่งฟ้องนาย ข. ในข้อหาบุกรุก พกพาอาวุธปืน โดยไม่ได้รับอนุญาต ยิงปืนโดยไร้เหตุ ชูเชิญทำให้ผู้อื่นตกใจกลัว เป็นเรื่องความประพฤติด้านส่วนตัว เหตุเกิดในเวลากลางคืน มีข้อจำกัดในการแสวงหาพยานหลักฐาน จึงให้รอฟังผลคดีอาญาต่อไป ส่วนประเด็นเรื่องร้องเรียนอื่นๆ คือ นาย ข. เอากระบอกของสำนักงานที่ดินหลังเก่าไปใช้ส่วนตัว และใช้อาวุธปืนจี้ศีรษะผู้ใต้บังคับบัญชาในที่ทำงาน กรณีเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และกรมที่ดินได้มีคำสั่ง ที่ ๒๙๗๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนาย ข. ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัยกับนาย ข. ของกรมที่ดินล่าช้า และผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลเพื่อตรวจสอบการดำเนินการของกรมที่ดิน จึงร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ต่อกรมที่ดิน แต่กรมที่ดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน ดังนี้

๑. รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ให้เปิดเผยทั้งหมด

๒. รายการที่ ๓ และรายการที่ ๗ ให้เปิดเผยโดยลบชื่อ และตำแหน่งของพยานบุคคล

๓. รายการที่ ๕ ให้เปิดเผยหนังสือจังหวัดพัทลุง ลับ ที่ พท ๐๐๑๙/๖๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ส่วนหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องของนาย ข. ตามหนังสือของนาย ข. ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นเอกสารตามสิ่งที่ส่งมาด้วยในหนังสือจังหวัดพัทลุงข้างต้น กรมที่ดินเห็นว่าเปิดเผยได้ แต่เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของนาย ข. จึงได้ให้โอกาสนาย ข. เสนอคำคัดค้านก่อน ซึ่งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงว่านาย ข. ได้คัดค้านการเปิดเผย แต่กรมที่ดินเห็นว่าคำคัดค้านไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้จึงแจ้งให้นาย ข. ทราบ และพิจารณาใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างรอว่านาย ข. จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านหรือไม่

๔. รายการที่ ๖ ให้เปิดเผยหนังสือจังหวัดพัทลุง ที่ พท ๐๐๑๙/๑๗๗ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ และหนังสือที่อ้างถึงในหนังสือดังกล่าว ส่วนสิ่งที่ส่งมาด้วยในหนังสือดังกล่าว คือ สำเนาหนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดพัทลุง สาขาตะโหมด ลับ ที่ พท ๐๐๑๙.๐๓/๕๒๔๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ที่นาย ข. มีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง กรมที่ดินเห็นว่าเปิดเผยได้ แต่เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจกระทบประโยชน์ได้เสียของนาย ข. จึงได้ให้โอกาสนาย ข. เสนอคำคัดค้านก่อน ซึ่งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงว่านาย ข. ได้คัดค้านการเปิดเผย แต่กรมที่ดินเห็นว่าคำคัดค้านไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้จึงแจ้งให้นาย ข. ทราบ และพิจารณาใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านแล้ว ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างรอว่านาย ข. จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านหรือไม่เช่นกัน

ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ บันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลำดับที่ มท ๐๕๐๒.๕/๐๐๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และรายการที่ ๗ บันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ลำดับที่ มท ๐๕๐๒.๕/๒๗๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการให้กรมที่ดินเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ต้องลบชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคล ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นบันทึกของกลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่ กรมที่ดิน เสนออธิบดีกรมที่ดิน เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการทางวินัยเรื่องที่นาย ข. ถูกประชาชนร้องเรียนในหลายกรณี ซึ่งเป็นกรณีเรื่องขัดแย้งระหว่างนาย ข. กับผู้อุทธรณ์ และเรื่องของนาย ข. กับบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์และครอบครัวเป็นผู้ถูกนาย ข. ช่มชู้ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นใดที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของนาย ข. หรือพยานอื่น ดังนั้น ข้อมูลชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคลในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ และรายการที่ ๗ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมที่ดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ และรายการที่ ๗ ทั้งหมดที่ไม่มีการลบชื่อและตำแหน่งของพยานบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายสมยศ เชื้อไทย ลาอุปสมบทจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง จังหวัดกาฬสินธุ์
เกี่ยวกับข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอดงคำมวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๐ ฉบับเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ และเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ (ถ้ามี)

๒. ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๑ และเอกสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ (ถ้ามี)

๓. ใบประมาณราคาก่อสร้าง รายงานขอซื้อขอจ้าง บันทึกตกลงจ้าง ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการถมที่ก่อสร้างประปา โครงการจ้างเหมาขุดลอกหนองดอน โครงการก่อสร้างถนน หมู่ที่ ๑๑ และโครงการก่อสร้างถนน หมู่ที่ ๑๒

๔. หลักฐานการซื้อและจำหน่ายวัสดุก่อสร้างโรงเรียน

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองมีหนังสือ ที่ กส ๗๕๐๐๑/๑๕๔ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ อนุญาตให้คัดเอกสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ และมีหนังสือ ที่ กส ๗๕๐๐๑/๑๕๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารทางด้านการเงินการคลัง จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ไม่ปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว จึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองรวม ๔ รายการ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ อันเป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองในปี ๒๕๕๐ จำนวน ๔ โครงการ คือ (๑) โครงการถมที่ก่อสร้างประปา (๒) โครงการก่อสร้างถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑๑ (๓) โครงการจ้างเหมาขุดลอกหนองดอน และ (๔) โครงการก่อสร้างถนนลูกรัง หมู่ที่ ๑๒ โดยเอกสารในแต่ละโครงการ ประกอบด้วย ใบประมาณราคาก่อสร้าง รายงานขอซื้อขอจ้าง บันทึกตกลงจ้างและฎีกาเบิกจ่ายเงินนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารทางด้านการเงินการคลัง สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ อ้างว่าไม่มี จึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองได้เปิดเผยแก่ผู้ขอทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ หากผู้ขอทราบไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผู้ขอทราบมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในทางตรงกันข้าม การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลที่เกี่ยวข้องรวมอยู่ด้วย ได้แก่ บัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้าน การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้ขอทราบ โดยให้ลบหรือปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ส่วนรายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเกี่ยวกับการขออนุญาต
 ก่อสร้างอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย อ. ผู้รับมอบอำนาจ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน จังหวัดนนทบุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคารโครงการหมู่บ้านเจ้าพระยาราชพฤกษ์ พร้อมเอกสารประกอบใบอนุญาตก่อสร้างอาคารทั้งหมด

องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้มีหนังสือ ที่ นบ ๗๒๐๐๑/๓๖๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

รายการที่ ๑ แบบ ข.-๑ คำขออนุญาตการก่อสร้างอาคารตึก ๕ ชั้น (หมู่บ้านเจ้าพระยาราชพฤกษ์)

รายการที่ ๒ รายงานการตรวจสถานที่ตั้งอาคาร ๕ ชั้น

รายการที่ ๓ สำเนาโฉนดประกอบการศึกษาใบอนุญาต

โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ให้ไว้ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาขออนุญาตก่อสร้าง ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคารและแบบแปลนแผนผังให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ได้มีคณะบุคคลใช้ชื่อว่าคณะบุคคลกะทิ ข้าราชการและครองแครง ดำเนินการปลูกสร้างอาคารสูง ๕ ชั้น ในที่ดินซึ่งอยู่ติดกับที่พักอาศัยของผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน แต่หลังจากที่ก่อสร้างแล้วจึงได้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนจึงได้ทำการตรวจสอบและพบว่าอาคารดังกล่าวมีลักษณะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้เว้นระยะห่างจากแนวเขตที่ดินถึงตัวอาคารตามที่กฎหมายกำหนดจึงแจ้งให้เจ้าของอาคารทำการแก้ไข ซึ่งต่อมาเจ้าของอาคารได้ทำการแก้ไขลักษณะของอาคารจนถูกต้องตามข้อกำหนดของกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนจึงออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้กับเจ้าของอาคาร หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจาก

เห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสาร ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากเป็นเอกสารที่เจ้าพนักงานได้ทำขึ้น สืบเนื่องจากมีข้อโต้แย้งว่าการก่อสร้างอาคารมีลักษณะไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดของกฎหมาย ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่แจ้งเหตุผลว่าประสงค์จะนำข้อมูลข่าวสารไปดำเนินการเรื่องใด และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เนื่องจากเป็นเอกสารที่เจ้าของอาคารมอบให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถขอคัดสำเนาได้ที่สำนักงานที่ดินอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ได้มีคณะบุคคลดำเนินการก่อสร้างอาคารสูง ๕ ชั้นในที่ดินซึ่งอยู่ติดกับที่พักอาศัยของผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้เว้นระยะห่างจากแนวเขตที่ดินถึงตัวอาคารตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งยังสร้างระเบียงยื่นออกมาจากตัวอาคารอีกด้วย โดยระเบียงนั้นอยู่ใกล้ชิดกับที่พักอาศัยของผู้อุทธรณ์มาก อาคารดังกล่าวจึงมีลักษณะอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ที่พักอาศัยของผู้อุทธรณ์และผู้อยู่อาศัย ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน และจังหวัดนนทบุรี และพบว่าเจ้าของอาคารดังกล่าวยังไม่ได้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนแต่อย่างใด หลังจากผู้อุทธรณ์ร้องเรียนแล้วเจ้าของอาคารจึงได้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนก็ได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้แก่เจ้าของอาคาร ผู้อุทธรณ์ข้องใจว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนออกใบอนุญาตให้แก่เจ้าของอาคารได้อย่างไรเนื่องจากอาคารดังกล่าวยังมีลักษณะที่ผิดกฎหมายอยู่ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ตามควรแก่กรณี

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเพียงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ของบุคคลเลขที่โฉนดที่ดินที่จะปลูกสร้างอาคาร และรายละเอียดเกี่ยวกับคำขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผย ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารมหาชน ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารในที่ดินนั้น จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการเพื่อปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันก็ตาม ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางเลนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒน์ รัตนวิจิตร	หัวหน้าคณะที่ ๔
นายจ่านง เกลิมฉัตร	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ	กรรมการ
นางมัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ
ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต น้าเฉลิม	กรรมการ
พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองตรังเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

.....
ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งกำนันตำบลโคกหล่อ อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง มีหนังสือถึงอำเภอเมืองตรัง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเกียรติโสภ หมู่ที่ ๗ อำเภอเมืองตรังมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๒๘.๖/๑๖๗๑ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของอำเภอเมืองตรัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า อำเภอเมืองตรัง ได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้อุทธรณ์กับพวกว่าการดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเกียรติโสภ หมู่ที่ ๗ ตำบลโคกหล่อ ไม่เป็นไปตามแบบก่อสร้าง รวม ๔ ประเด็น คือ ๑) งานไหล่ทางใช้ดินข้างทางปิดขอบถนนคอนกรีต ๒) งานรองพื้นลูกรังไม่ได้บดอัด ๓) งานคอนกรีตไม่มีคุณภาพ ๔) เสาป้ายใช้เหล็กขนาดเล็กมาก อำเภอเมืองตรังจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนและแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอคัดสำเนาเอกสารการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของคณะกรรมการฯ อำเภอเมืองตรังมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๒๘.๖/๒๕๗๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปว่า เหตุผลที่อำเภอเมืองตรังปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ส่วนวนการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์กับพวกร้องเรียนว่าการดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเกียรติโสภ หมู่ที่ ๗ ตำบลโคกหล่อ ไม่เป็นไปตามแบบก่อสร้างนั้นมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นผลมาจากการที่อำเภอเมืองตรังมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั่นเอง ประกอบกับการสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐว่าได้ดำเนินการไปด้วยความถูกต้อง โปร่งใส และยุติธรรมหรือไม่ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอ
เมืองตรังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เกลิมฉัตร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ มนต์รี รูปสุวรรณ

กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์

กรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ เรวัต ฉ่ำเฉลิม

กรรมการ

พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ร้องขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกรณีผู้อ้างชื่อผู้อุทธรณ์ทำหนังสือร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. ในขณะที่ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ ว่าทุจริตเงินงบประมาณแผ่นดินและประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรียนรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) เพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีร้องเรียนกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. แต่อย่างใด จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อประกอบการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๒/๔๐๐๔๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นเอกสารราชการที่มีการกำหนดชั้นความลับในลำดับขั้น “ลับ” คู่มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ส่วนที่สุด ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับหนังสือจากผู้ใช้นามว่า “พันตำรวจเอก ท.” ร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรีกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. ขณะดำรงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าพนักงานสืบสวนสอบสวนในการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในโครงการรับซื้อลำไยปี ๒๕๔๗ พลตำรวจเอก ส. ได้กระทำการทุจริตเงินงบประมาณแผ่นดินค่าใช้จ่ายในการสืบสวนสอบสวนคดีดังกล่าว สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงมีหนังสือลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรียนรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) เพื่อพิจารณานำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในการเสนอเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) พิจารณาต่อไปและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีแล้ว นายกรัฐมนตรี (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์) สั่งการเห็นชอบให้เสนอเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณาต่อไป สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงมีหนังสือลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนของผู้ใช้ นามว่า “พันตำรวจเอก ท.” และแจ้งคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าว เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนแล้ว ปรากฏว่า เรื่องที่ผู้ใช้นามว่า “พันตำรวจเอก ท.” ร้องเรียนเป็นเรื่องเดียว

กับเรื่องที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๑๙/๑๕๔ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แจ้งผลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. ปรากฏผลการตรวจสอบว่าการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ในกรณีดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่ส่อไปในทางไม่สุจริตกรณีไม่มีผลพัวพันดังที่ร้องเรียนจึงได้ยุติเรื่อง สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจจึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๓๙/๐๐๐๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ กราบเรียนนายกรัฐมนตรืประธานกรรมการข้าราชการตำรวจว่าเห็นควรยุติเรื่องตามความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และนายกรัฐมนตรื (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์) ได้มี คำสั่งลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ สั่งการให้ยุติเรื่องตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. ที่ศูนย์แถลงข่าว อาคาร ๑๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พลตำรวจเอก ส. ได้เปิดแถลงข่าวชี้แจงกรณีถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๗๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จำนวน ๔ เรื่อง โดยมีการแถลงข่าวตอนหนึ่งว่าในกรณีที่ถูกกล่าวหาทุจริตเงินสอยสวนในคดีลำไย เมื่อพลตำรวจเอก ส. ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนก็ของบประมาณจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๑๕ ล้านบาทเศษ เปิดบัญชีสำนักงานจรตำรวจแห่งชาติทำตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มีอดีตนายเวร คือพันตำรวจเอก ท. ผู้อุทธรณ์ไปร้องเรียนนายกรัฐมนตรืให้ ก.ตร. ตรวจสอบ ก.ตร. มีการตรวจสอบไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ชี้แจง กลับมาที่ ก.ตร. ว่าเป็นไปโดยชอบทุกประการ ไม่ส่อไปในทางทุจริต ทาง ป.ป.ช. ก็สั่งยุติเรื่อง โดยนายกรัฐมนตรืได้สั่งยุติเรื่อง เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และในการแถลงข่าวดังกล่าวพลตำรวจเอก ส. ได้นำเอกสารออกแจกจ่ายกับผู้สื่อข่าวสื่อมวลชน ข้าราชการตำรวจ และบุคคลโดยทั่วไป โดยมีสำเนาหนังสือของส่วนราชการต่างๆ ได้แก่ (๑) สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจถึงรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) จำนวน ๓ แผ่น (๒) สำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลับ ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๑๙/๑๕๔ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ จำนวน ๒ แผ่น (๓) สำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลับ ด่วน ที่ ตผ ๐๐๑๙/๑๓๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๑ แผ่น (๔) สำเนาหนังสือ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๓๙/๐๐๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ ถึงนายกรัฐมนตรื ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ จำนวน ๓ แผ่น (๕) สำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลับ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๙/๒๘๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้บังคับการกองปราบปราม จำนวน ๒ แผ่น ซึ่งสำเนาเอกสารทั้ง ๕ ฉบับปะหน้าด้วยกระดาษที่มีข้อความว่า “คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๗๑/๒๕๕๑ กรณีขอกกล่าวหาเกี่ยวกับการทุจริตเงินงบประมาณโครงการรับซื้อลำไยปี พ.ศ. ๒๕๔๗” รวมเอกสาร ๑๒ แผ่น

ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การแถลงข่าวชี้แจงข้อเท็จจริงและแจกจ่ายเอกสารของพลตำรวจเอก ส. เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เนื่องจากพลตำรวจเอก ส. แถลงว่า “อดีตนายเวรพันตำรวจเอก ท. ไปร้องเรียนนายกรัฐมนตรื” และสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ ถึงรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) ที่พันตำรวจเอก ท. ผู้กำกับ การสถานีตำรวจภูธรกระพ้อ จังหวัดปัตตานี ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรืกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. ในขณะที่ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการแต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าขณะที่ผู้อุทธรณ์รับราชการตำรวจและดำรงตำแหน่งผู้กำกับ การสถานีตำรวจภูธรกระพ้อ จังหวัดปัตตานี ไม่เคยมีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรืหรือหน่วยงานอื่นๆ ร้องเรียนกล่าวหา พลตำรวจเอก ส. ในเรื่องดังกล่าว และไม่เคยมีหน่วยงานใดเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้การหรือให้ถ้อยคำยืนยันแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อทราบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๗๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ขอทราบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แต่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๒/๔๐๐๘๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งว่า ข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นเอกสารราชการที่มีการกำหนดชั้นความลับในลำดับชั้น “ลับ”

คุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงไม่สามารถดำเนินการตามความประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งหรือมติให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนี้

๑. หนังสือของพันตำรวจเอก ท. ผู้กำกับกับการสถานีตำรวจภูธรกระพ้อ จังหวัดปัตตานี กราบเรียนนายกรัฐมนตรีกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานตำรวจว่าทุจริตเงินงบประมาณแผ่นดิน และประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ที่ปรากฏตามข้อเท็จจริงในหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ ถึงรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์)

๒. หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ร้องเรียนกล่าวหาข้าราชการตำรวจ

๓. เอกสารการพิจารณา การประมวลเรื่อง การสั่งการ และเอกสารของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการร้องเรียนกล่าวหา ตามข้อ ๑ และหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามข้อ ๒ ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าว ประกอบด้วย

๑. หนังสือร้องเรียนของผู้ใช้นามว่า “พันตำรวจเอก ท.” ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนกล่าวหาพลตำรวจเอก ส. ต่อนายกรัฐมนตรี พร้อมเอกสารประกอบ

๒. หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๒๕๓ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรียนรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์)

๓. หนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๑๐๕.๓/๘๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ เรียน ผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ เป็นหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชาที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีบุคคลอื่นใช้ชื่อผู้อุทธรณ์ในการร้องเรียนซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน ทั้งนี้ เอกสารประกอบหนังสือร้องเรียนดังกล่าวซึ่งประกอบด้วยคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสืบสวนสอบสวนหนังสือขออนุมัติเดินทางไปราชการ เอกสารการขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการและบัญชีเงินฝากธนาคาร เป็นข้อมูลการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐที่ผู้อ้างชื่อผู้อุทธรณ์นำมาใช้เป็นหลักฐานประกอบเรื่องร้องเรียนทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งในการแถลงข่าวของพลตำรวจเอก ส. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓ เป็นหนังสือที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งเรื่องร้องเรียนและคำสั่งนายกรัฐมนตรีให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจดำเนินการ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเรื่องสืบเนื่องจากเรื่องร้องเรียนซึ่งมีผลกระทบต่อนายกรัฐมนตรีและการดำเนินการเรื่องร้องเรียนได้เสร็จสิ้นโดยนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายธีรหาญ ไตรรงค์ดี

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑

